

Daniel Kitabı — Yüz On İkinci

İsmayılın peyğəmbərlik rəmzlərinin açılması: Oxatandan 144.000 nəfərin möhürləyicisinə qədər

Jeff Pippenger
2024-03-02

Allah oğlanla idi; o böyüdü, səhrada yaşadı və oxatan oldu. Yaradılış 21:20.

İsmayıl oxatan oldu; bu, müharibənin rəmzidir və Romaya qarşı icra olunan hökmün də rəmzidir.

Babildən, öz yurdundan qaçıb canını qurtaranların səsi Sionda Rəbbimiz Allahın qisasını, Onun məbədinin qisasını bildirmək üçün ucalır. Oxçuları Babilin üzərinə toplayın; ey kamanı çəkənlərin hamısı, onun ətrafında ordugah qurun; ondan heç kəs qaçıb qurtulmasın; onun əməlinə görə əvəzini verin; etdiyi hər şeyə görə siz də ona elə edin; çünki o, Rəbbə, İsrailin Müqəddəsinə qarşı təkəbbür göstərmişdir. Yeremya 50:28, 29.

Oxatanlar Babilə onun əməli üzrə əvəzini verirlər və bu əvəz tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə, Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki ikinci səslə başlayır; həmin vaxt Babilin mərhələli icraedici mühakiməsi başlanır.

Və mən göydən başqa bir səs eşitdim ki, deyirdi: Ey Mənim xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalərindən sizə də çatmasın. Çünki onun günahları göyə qədər yetişmişdir və Allah onun təqsirlərini yada salmışdır. Ona, sizinlə rəftar etdiyi kimi rəftar edin və əməllərinə görə ona ikiqat əvəz verin; doldurduğu camda ona ikiqat doldurun. Özünü nə qədər ucaltdısa və nə qədər zövq-səfa içində yaşadısa, ona o qədər əzab və qəm verin; çünki o, ürəyində deyir: “Mən bir kraliça kimi taxtda oturmuşam, dul deyiləm və əsla qəm görməyəcəyəm.” Vəhy 18:4–7.

İsmayıl və anası Həcər ilk oğulluq haqqını miras almaqdan məhrum edilmiş və qovulmuşdular. Beləliklə, qısqanclıq İslamın peyğəmbərlik yönlü təhrikəddici amili, müharibə isə onun peyğəmbərlik yönlü məşğuliyyəti oldu. İlk xatırlatma, Saranın İsmayıl və anası üzərinə qoyduğu məhdudiyyəti ehtiva edir və onların “məhdudlaşdırılması” Allahın Kəlamı boyunca və tarix ərzində İslamın başlıca peyğəmbərlik xüsusiyyətinə çevrildi. İsmayılın nəslinin vəhşi adamlar olacağı, əlinin hər kəsə qarşı olacağı bildirilmişdi və onların vəhşi xisləti at cinsindən olan vəhşi ərəb eşşəyi ilə təmsil olunur. Beləliklə, birinci və ikinci yayın İslami müharibəsi qəzəbli atlar minən döyüşçülər kimi təsvir olunur.

İslam son yağışın mesajıdır və üç yayın üç xüsusi peyğəmbərlik xəttini təmsil etməsi tamamilə münasibdir, çünki son yağışın metodologiyası “sətir üstünə sətir”dir. İlk iki xəttin peyğəmbərlik xüsusiyyətləri bir araya gətirildikdə, onlar üçüncü yayın xəttini müəyyən edir. Hər üç peyğəmbərlik xətti yüz qırx dörd minin möhürlənməsi dövrünü təsvir edir. Bu üç xətt son yağışın tökülməsi dövrünü təmsil edir, çünki son yağış üçüncü Vay 11 sentyabr 2001-ci ildə gəldikdə çiləməyə başladı.

“Son yağış Allahın xalqının üzərinə yağmalıdır. Qüdrətli bir mələk göydən enməlidir və bütün yer üzünü onun izzəti ilə nurlandırılmalıdır.” Review and Herald, 21 aprel 1891.

Möhürlənmə dövrü həmçinin 11 avqust 1840-cı ildə başlanıb 22 oktyabr 1844-cü ildə üçüncü mələyin gəlişi ilə başa çatan dövrlə də təmsil olunurdu. Həmin zaman dövrü Habakkuk kitabının ikinci fəslində də təmsil olunmuşdur. Millerçi tarix Habakkuk kitabının ikinci fəslini yerinə yetirdi və bunu etməklə o, mələyin 11 avqust 1840-cı ildə enməsi ilə başladı və üçüncü mələyin 22 oktyabr 1844-cü ildə gəlişi ilə başa çatdı.

Habakkuk kitabının ikinci fəslə göstərir ki, görüntünün sonunda həmin görüntü “danışacaq”. Vəhy kitabının onuncu fəslinin üçüncü ayəsində mələk uca səslə qışqırdı (danışdı), və 22 oktyabr 1844-cü ildə həmin mələk and içdi (danışdı) ki, “artıq vaxt olmayacaq”. Habakkukun ikinci fəslinin birinci ayəsindəki gözetçi 11 avqust 1840-cı ildə yerləşir, çünki məhz o zaman gözetçilər öz səslərini ucaldırlar.

1888-ci ilin üsyanında, Bacı Uaytın yer üzünü Onun izzəti ilə işıqlandırılmalı olan Vəhy 18-in mələyini təmsil etdiyini bildirdiyi həmin hadisədə, gözetçilər (Cons və Vaqqoner) Allahın xalqına onların təqsirlərini göstərmək üçün öz “səslərini” şeypur kimi ucaltdılar, çünki onların xəbəri Laodikiyaya olan xəbər idi. 11 sentyabr 2001-ci ildə, hansı ki, 1888-ci ilin tarixi ilə əvvəlcədən nümunələndirilmişdi, Rəbb Öz axır gün xalqını yenidən Yeremyanın qədim yollarına apardı; orada gözetçilərə qulaq asılmamışdı. Mələyin enməsi gözetçilərin peyğəmbərlik üzrə gəlişini göstərir.

1840-cı il avqustun 11-də gələn “səs” gözetçilər vasitəsilə çatdırıldı və Yeremyaya deyilmişdi ki, əgər o, məyusluğundan sonra imanına qayıdıb Allaha güvənərsə, Allahın ağzı olacaqdır. Ləngimiş olan görüntü nəhayət 1844-cü il oktyabrın 22-də gəldikdə, o, “danışdı.” Millerçi tarixində yerinə yetmiş Habakkuk kitabının ikinci fəslinin dövrü yüz qırxdörd minin möhürlənməsi dövrünü təsvir edir.

11 avqust 1840-dan 22 oktyabr 1844-ə qədər olan dövrün yüz qırxdörd minin möhürlənməsini, yəni axır yağışın töküldüyü dövrü nümayiş etdirdiyini dərk etmək vacibdir. Bu vacibdir, çünki axır yağış xəbəri “sətir üzərinə sətir” metodologiyası ilə müəyyən edilməlidir. Yüz qırxdörd minin möhürlənməsi olan bu xüsusi dövr peyğəmbərlik xətlərində təkrar-təkrar təsvir olunur və bu, Habakkuk 2-də də belədir; Sister White bunu birbaşa Miller hərəkətinin tarixində yerinə yetmiş kimi müəyyən edir. O, həmçinin dəfələrlə öyrədir ki, Miller hərəkətinin tarixi yüz qırxdörd minin tarixində təkrarlanır.

Onların ikinci gəliş vaxtına aid saydıqları peyğəmbərliklərlə iç-içə, onların qeyri-müəyyənlik və intizar halına xüsusi surətdə uyğunlaşdırılmış təlim var idi; bu təlim onları iman içində səbirlə gözləməyə ruhlandırırdı ki, indi onların anlayışı üçün qaranlıq olan şey öz vaxtında aydın ediləcəkdir.

“Bu peyğəmbərliklər arasında Habaquq 2:1–4-də olan da var idi: ‘Mən gözet yerimdə dayanacağam, qüllənin üstünə çıxacağam və Onun mənə nə deyəcəyini, məzəmmət olunduğum zaman nə cavab verəcəyimi görmək üçün gözləyəcəyəm. Rəbb mənə cavab verib dedi: Vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Çünki vəhy hələ təyin olunmuş vaxt üçündür; lakin axırda o danışacaq və yalan deməyəcək: gecikirmiş kimi görünə

də, onu gözlə; çünki o, hökmən gələcək, gecikməyəcək. Bax, qürurlanmış adamın canı onun içində doğru deyil; amma saleh öz imanı ilə yaşayacaqdır.”

Hələ 1842-ci ildə bu peyğəmbərlikdə verilən “görməni yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin” göstərişi Çarlz Fiçə Danielin və Vəhyin görüntülərini izah etmək üçün peyğəmbərlik cədvəlinin hazırlanmasını təklif etmişdi. Bu cədvəlin nəşri Habakuka verilən əmrinin yerinə yetməsi kimi qəbul edilirdi. Lakin o zaman heç kəs həmin peyğəmbərlikdə elə həmin mətnin içində görüntünün yerinə yetməsində zahiri bir gecikmənin — bir ləngimə vaxtının — də təqdim olunduğunu görməmişdi. Məyusluqdan sonra bu Mükəddəs Yazı çox əhəmiyyətli göründü: “Çünki görmə hələ təyin olunmuş vaxt üçündür, lakin sonunda danışacaq və yalan söyləməyəcək; geciksə də, onu gözlə; çünki o, mütləq gələcək, yubanmayacaq.... Saleh isə öz imanı ilə yaşayacaq.”

Yezekekin peyğəmbərliyinin bir hissəsi də imanlılar üçün güc və təsəlli mənbəyi idi: “Rəbbin sözü mənə gəldi və dedi: Ey bəşər oğlu, İsrail torpağında aranızda dolaşan bu məsəl nədir ki, deyirsiniz: Günlər uzanır, hər görüntü isə boşa çıxır? Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir.... Günlər yaxındır və hər görüntünün yerinə yetməsi də.... Mən danışacağam, dediyim söz də həyata keçəcək; artıq o, daha uzanmayacaq.” “İsrail nəslə deyir: Onun gördüyü görüntü çox uzaq günlər üçündür, o, çox uzaq zamanlar haqqında peyğəmbərlik edir. Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir; Mənim sözlərimdən heç biri artıq uzanmayacaq, lakin dediyim söz yerinə yetəcək.” Yezeke 12:21–25, 27, 28.” Böyük Mübarizə, 391–393.

Millerçilər özlərini yalnız on bakirə məsələnin və Habakkukun ikinci fəslinin yerinə yetirilməsi kimi görmürdülər, həm də onları belə görməyə yönəltdilər ki, bu peyğəmbərlikləri yerinə yetirdikləri tarix həm də Yezekekin məhz həmin eyni tarixi müəyyənləşdirməsidir; orada “hər görüntünün təsiri” yerinə yetiriləcəkdi. Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsini təmsil edən tarix xətti, hər görüntünün təsirinin yerinə yetirildiyi yerdir!

Son yağış və yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi dövrünü təmsil edən xətlər, peyğəmbərlik tarixinin dəyişməz surətdə Alfa və Omeqanın imzasını daşdığını təsbit etmək üçün bir araya gətirilir.

Millerçi tarix Vəhyin onuncu fəslindəki mələyin səsi ilə başlayır və eyni səs ilə başa çatır. 11 sentyabr 2001 Vəhyin on səkkizinci fəslinin birinci səsi ilə başlayır və Vəhyin on səkkizinci fəslinin ikinci səsi ilə başa çatır. Habaquq kitabının ikinci fəslə gözetçilərin səsi ilə başlayır və Yeremianın gözetçisinin səsi ilə başa çatır. Birinci və Məhəmmədlə başlayır və II Məhəmmədlə başa çatır. İkinci və İslamın dörd mələyinin azad edilməsi ilə başlayır və İslamın cilovlanması ilə başa çatır.

Axırncı yağış olan metodologiya Yeşayanın “sətir üstə sətir” metodologiyasıdır və axırncı yağışın xəbərini müəyyən edib təsbit etmək üçün bir araya gətirilən sətirələr dəyişməz olaraq Alfa və Omeqanın imzasını daşıyır. Vəhy kitabının doqquzuncu fəslindəki birinci və Məhəmmədlə başlayır və II Məhəmmədlə başa çatır. Bu dövr iki növ müharibəyə bölünür: birincisi, Əbubəkr ilə ciddi şəkildə başlamış Romaya qarşı nizamsız hücumlar, sonra isə İslamın ilk təşkilatlanmış müharibəsinin həyata keçirildiyi yüz əlli illik bir dövr.

Yüz əlli il “beş ay” zaman peyğəmbərliyi ilə təmsil olunur. İkinci vay da üç yüz doxsan bir il və on beş gündən ibarət olan bir zaman peyğəmbərliyinə malikdir. Buna görə də, birinci və ikinci vayların peyğəmbərlik quruluşu sonu başlanğıcla eyniləşdirdiyindən, bu, möhürlənmə ilə müəyyən bir zaman dövrü arasında bir bölgünü ehtiva edir. Möhürlənmə prosesi birinci vayın tarixinin əvvəlində təmsil olunur və ikinci vayın sonunda təmsil olunur.

Dördüncü ayənin möhürlənməsindən sonra, birinci vayda, “beş ay” (yüz əlli il) gəlir. Beş ay iki dəfə müəyyən edilir: bir dəfə beşinci ayədə və yenə onuncu ayədə. İkinci vayda 11 avqust 1840-dan 22 oktyabr 1844-ə qədər olan möhürlənmə prosesindən əvvəl gələn isə on beşinci ayədəki “saat, gün, ay və il” (üç yüz doxsan bir il və on beş gün) peyğəmbərliyi. Beşinci və altıncı şeypurlar birlikdə, bir fasiləsiz xətt üzrə, möhürlənmə prosesinin bir təsviri ilə başlayır və onun bir təsviri ilə başa çatır.

İki xətt olaraq, “sətir üstünə sətir” tətbiq edildikdə, onlar birinci Məhəmməd və ikinci Məhəmməd ilə işarələnmiş bir başlanğıcı və sonu müəyyənləşdirirlər. “Sətir üstünə sətir” olaraq, onlar hər bir xətdə iki fərqli dövrü müəyyənləşdirirlər; bu isə hər bir xəttin zaman peyğəmbərliyinə malik olması ilə meydana gəlir. Birinci vayın tarixində İslam Romanı “incitməli” idi, ikinci vayda isə Romanı “öldürməli” idi. Birinci vay nizələrin, qılıncların və oxların müharibəsi idi, ikinci vay isə silahlanma vasitəsi kimi barıtı meydana gətirdi.

“10-cu ayə. Onların əqrəblərə bənzər quyruqları var idi və quyruqlarında neşətlər var idi; onların qüdrəti insanlara beş ay zərər vermək idi. 11. Onların üzərində bir padşah var idi; o, dİbsiz uçurumun mələyidir; onun ibrani dilində adı Abaddon, yunan dilində isə adı Apollyondur.”

“İndiyədək Keith bizə ilk beş şeypurun səsləndirilməsinə dair nümunələr təqdim etmişdir. Lakin indi ondan ayrılmalı və burada peyğəmbərliyə daxil edilən yeni cəhətin, yəni peyğəmbərlik dövrlərinin tətbiqinə keçməliyik.

“Onların qüdrəti insanlara beş ay zərər vermək idi.—1. Sual meydana çıxır: onlar beş ay ərzində hansı insanlara zərər verməli idilər?—Şübhəsiz, sonradan öldürməli olduqları elə həmin adamlara (bax: 15-ci ayə); ‘insanların üçdə bir hissəsinə’, yaxud Roma imperiyasının üçdə birinə,—onun yunan bölgüsünə.

“2. Onlar öz əzabvermə işlərinə nə vaxt başlamalı idilər? 11-ci ayə bu suala cavab verir.

“(1) ‘Onların üzərində bir padşah var idi.’ Məhəmmədin ölümündən etibarən on üçüncü əsrin sonlarına yaxınadək müsəlmanlar bir neçə rəhbərin başçılığı altında müxtəlif firqələrə bölünmüşdülər və onların hamısını əhatə edən ümumi mülki hakimiyyət mövcud deyildi. On üçüncü əsrin sonlarına yaxın Osman o vaxtdan bəri Osmanlı hökuməti və ya imperiyası kimi tanınan bir hakimiyyət qurdu; bu hakimiyyət getdikcə böyüyərək bütün başlıca müsəlman tayfaları üzərinə yayıldı və onları bir böyük monarxiya halında birləşdirdi.

“(2) Padşahın xarakteri. ‘Dİbsiz quyunun mələyi olan.’ Mələk bir xəbərçi, bir xidmətçi deməkdir, istər yaxşı, istər pis olsun, və həmişə ruhani varlıq demək deyildir. ‘Dİbsiz quyunun mələyi,’ yaxud o quyu açıldıqda oradan çıxmış dinin baş xidmətçisi. Həmin din Məhəmmədçilikdir, və sultan onun baş xidmətçisidir. ‘Sultan, yaxud fərq qoyulmadan

adlandırıldığı kimi böyük senyor, eyni zamanda Ali Xəlifə, yaxud baş kahindir; öz şəxsində ən yüksək ruhani ləyaqəti ən ali dünyəvi hakimiyyətlə birləşdirir.’—World As It Is, s.361.”

“(3) Onun adı. İbranicədə ‘Abaddon’ — məhv edicidir; yunancada ‘Apollyon’ — məhv edən, yaxud dağıdandır. İki dildə iki müxtəlif ada malik olması göstərir ki, burada təqdim olunmaq istənən, həmin hakimiyyətin adından çox, onun xarakteridir. Əgər belədirsə, hər iki dildə ifadə olunduğu kimi, o, məhv edicidir. Osmanlı hökumətinin xarakteri həmişə belə olmuşdur.

“Bəs Osman Yunan imperiyasına qarşı ilk hücumunu nə vaxt etdi?—Gibbonun, Decline and Fall və s. əsərinə görə, «Osman ilk dəfə 1299-cu il iyulun 27-ci günü Nikomediya ərazisinə daxil oldu.»”

“Bəzi müəlliflərin hesablamaları bu dövrün Osmanlı imperiyasının əsasının qoyulması ilə başlamalı olduğu fərziyyəsi üzərində qurulmuşdur; lakin bu, açıq-aşkar bir səhvdir; çünki onların üzərində təkcə bir padşah olmayacaqdı, həm də onlar beş ay ərzində insanlara əzab verəcəkdilər. Ancaq əzabvermə dövrü əzab verənlərin ilk hücumundan əvvəl başlaya bilməzdi; bu isə, yuxarıda qeyd edildiyi kimi, 27 iyul 1299-cu il idi.

Bundan sonra gələn hesablamalar, bu başlanğıc nöqtəsinə əsaslanaraq, J. Litch tərəfindən 1838-ci ildə nəşr edilmiş “Məsihin İkinci Gəlişi” və s. adlı əsərdə aparılmış və dərc olunmuşdur.

““Onların hakimiyyəti insanlara beş ay zərər vermək idi.’ Onların tapşırığı burayadək uzanırdı: daimi talanlarla əzab vermək, lakin siyasi mənada onları öldürmək yox. ‘Beş ay’ — ayı otuz gün hesab etdikdə — yüz əlli gün edir; və bu günlər simvolik olduğuna görə, yüz əlli il ifadə edir. 27 iyul 1299-cu ildən başlandıqda, yüz əlli il 1449-cu ilə çatır. Bütün bu müddət ərzində türklər Yunan imperiyası ilə, demək olar ki, fasiləsiz müharibə aparırdılar, lakin yenə də onu fəth etmirdilər. Onlar yunan vilayətlərinin bir neçəsini ələ keçirib saxladılar, amma yenə də Konstantinopolda yunan müstəqilliyi qorunub saxlanırdı. Lakin 1449-cu ildə, yüz əlli ilin başa çatmasında, bir dəyişiklik baş verdi; bunun tarixi növbəti şeypur altında veriləcəkdir.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505–507.

Uriya Smit Yoşiya Liçin yüz əlli ilin hesablamasına istinad edir; həmin dövr başa çatdıqda, növbəti Surda yer alan üç yüz doxsan bir il və on beş günlük peyğəmbərliyin başlanğıc nöqtəsini təşkil edir. Liçin bu bir-biri ilə əlaqəli iki zaman peyğəmbərliyi barədəki öncədən bildirişi haqqında Bacı Uayt belə qeyd etmişdir:

“1840-cı ildə peyğəmbərliyin daha bir diqqətəlayiq yerinə yetməsi geniş maraq oyatdı. İki il əvvəl, ikinci gəlişi vəz edən aparıcı xidmətçilərdən biri olan Josiah Litch, Vəhy 9-un bir şərhini nəşr edərək Osmanlı İmperiyasının süqutunu qabaqcadan bildirmişdi. Onun hesablamalarına görə, bu gücün devrilməsi... 11 avqust 1840-cı ildə baş verməli idi; o zaman Konstantinopoldakı Osmanlı hakimiyyətinin qırılacağı gözlənilə bilər. Və mən inanıram ki, məhz belə olduğu aşkar ediləcəkdir.”

“Məhz göstərilmiş vaxtda Türkiyə öz səfirləri vasitəsilə Avropanın müttəfiq dövlətlərinin himayəsini qəbul etdi və beləliklə özünü xristian xalqlarının nəzarəti altına qoydu. Bu hadisə qabaqcadan deyilmiş xəbəri tam dəqiqliklə yerinə yetirdi. Bu məlum olduqda, çoxluqlar

Millerin və onun əməkdaşlarının qəbul etdikləri peyğəmbərlik təfsiri prinsiplərinin doğruluğuna əmin oldular və advent hərəkətinə heyrətamiz bir təkan verildi. Təhsilli və mövqeli adamlar həm onun baxışlarını təbliğ etməkdə, həm də nəşr etdirməkdə Millerlə birləşdilər və 1840-cı ildən 1844-cü ilədək bu iş sürətlə genişləndi.” The Great Controversy, 334, 335.

Birinci və ikinci vay bir-biri ilə əlaqəli olan iki zaman peyğəmbərliyi ilə bağlıdır. Birinci vay möhürlənmənin bir təsviri ilə başlayır və ikinci vay 11 avqust 1840-cı il tarixindən 22 oktyabr 1844-cü ildə yeddinci şeypurun səslənməsinədək olan tarixlə başa çatır ki, bu da möhürlənmənin bir təsviridir. Başlanğıc və son Alfa ilə Omeqanın imzasını daşıyır, çünki Məsihin əhdi bir həftə üçün təsdiq etdiyi tarixdə olduğu kimi, bu dövr də iki hissəyə bölünür. Birinci dövr birinci Məhəmmədlə başlayır və ikinci Məhəmmədlə başa çatır. İkinci dövr “Allahın hüzurunda olan qızıl qurbangahın dörd buynuzundan gələn bir səslə” başlayır və Məsihin “səsi” ilə sona yetir; O, “əbədi-əzəli yaşayan, göyü və onda olan şeyləri, yeri və onda olan şeyləri, dənizi və onda olan şeyləri yaradanın adına and içərək” bildirir ki, “artıq zaman olmayacaqdır.”

Biz bu tədqiqatı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Allahın xalqının keçmiş səfərlərinin böyük tarixi ilə bağlı şübhə yaratmaq üçün Şeytanın ağılda oyada biləcəyi hər hansı sual onun şeytani əzəmətini məmnun edəcək və Allaha qarşı təhqirdir. Rəbbin qüdrət və böyük izzətlə dünyamıza tezliklə gələcəyi haqqında xəbər həqiqətdir və 1840-cı ildə onun bəyan edilməsində çoxlu səslər ucaldı.” Manuscript Releases, cild 9, 134.